

■ Úžasný dar od Boha

Žid jménem Apollos, původem z Alexandrie, muž vzdělaný a výmluvný, který dovedl přesvědčivě vykládat svaté Písmo. (Sk 18,24))

Začíná nový školní rok a všichni si můžeme uvědomit, jak úžasný dar od Boha je vložen do každého člověka – schopnost se učit a komunikovat. S tím pak přirozeně souvisí dar řeči a písma. Maminky naučí děti mateřské řeči a leckdy se stává, že ještě než jdou prvňáčci poprvé do školy, umí už číst i psát. A jak bude postupovat čas, naučí se dalším abecedám i jazykům.

Nad úžasným lidským potenciálem, který je Bohem vložen do každého člověka, můžeme žasnout, setkáme-li se s lidmi, kteří navzdory těžkému životnímu údělu dokázali překonat nepřekonatelné překážky. Jedním z takových byl Heinrich Landesmann, známý pod pseudonymem Hieronymus Lorm, hluchoslepý básník, filozof a novinář. Žid z Mikulova narozený roku 1821, tvůrce prstové dotykové abecedy pro hluchoslepy, která se nazývá Lormova. Jedná se o komunikační systém, založený na dotycích a stiscích dlaně. Brzy se rozšířil do celého světa a dnes patří mezi základní komunikační systémy

hluchoslepých. Jeho bustu a pamětní desku můžeme vidět v Mikulově na jeho rodném domě.

Jen považme, v šestnácti letech přišel o sluch a částečně o zrak, který postupem života ztratil úplně. Ještě před definitivní ztrátou zraku vytvořil systém, který mu umožňoval dále komunikovat s rodinou. I přes totální hluchoslepotu dál tvořil a udržoval kontakty se známými literárními osobnostmi své doby. Zemřel roku 1902 a je pochován na židovském hřbitově v Brně – Židenicích.

Nad ohromnou kapacitou člověka užasle zírala i česká rozhlasová novinářka a spisovatelka Jindra Jarošová, když před lety docela náhodou v nějakém slovníku narazila na kratičkou noticku o Heleně Kellerové, kde

stálo, že to byla hluchoslepá spisovatelka a filozofka. To ji zaujalo natolik, že o ní pak napsala obsáhlou biografii. A opět považme, třebaže slepota odděluje člověka od světa věcí a hluchota od světa lidí, dokázala tato od ani ne dvou let slepá a hluchá dívka vystudovat harvardskou univerzitu!

Než se tak ale stalo, potřebovala pomoc. Ta přišla v osobě dvacetileté Anny Sullivanové, geniální učitelky z Parkinsonova ústavu pro nevidomé, která měla také na krátký čas zkušenost se ztrátou zraku. Ta naučila Helenu Kellerovou komunikovat se světem – právě pomocí Lormovy abecedy. Jednoho dne ji přivedla k zahradní pumpě. Na jednu ruku jí pustila proud vody, na druhé jí prstovou abecedou stále dokola hláskovala slovo voda. Když Helena pochopila, podnítilo to v ní veliký zájem poznávat okolní svět. Nutila Annu, aby jí do ruky hláskovala názvy všeho, čeho se dotkla. Během několika hodin se tak Helena naučila prvních třicet slov svého života. Díky Anně se pak Helena také naučila i mluvit, neuvěřitelně...

Pán Bůh do nás opravdu vložil ohromný potenciál schopností. Jako kdysi do Žida s řeckým jménem Apollos, který se narodil v egyptské Alexandrii. Vzdělaný a schopný rétor, znalec nejen písma a jazyků své doby, ale také Písma s velkým „P“, Mojžíše, proroků a spisů. Přičemž samozřejmě i on k tomu potřeboval nejen svou vůli, ale i pomoc učitelů. Kdo ho naučil prvním slovům a abecedě, nevíme, patrně rodiče, zato víme, kdo se mu věnoval, aby mu vyložil Boží cestu spásy. Byli to manželé Priscilla s Akvilou. Díky nim se pak stal ještě více užitečným člověkem pro ostatní lidi.

Začíná nový školní rok a my si můžeme uvědomit, jak úžasný dar od Boha byl vložen do každého z nás – schopnost učit se a komunikovat. Netýká se to však jen vědomostí, ale také schopnosti porozumět jeden druhému. I to se lze naučit, budeme-li chtít. Nad to pak dokonce schopnosti komunikovat s Pánem Bohem a porozumět jeho cestě záchrany skrze Ježíše Krista. A že k tomu budeme také potřebovat pomoc Ducha svatého, učitelů besídky i jeden druhého, je na bílé dni. Jde jen o to, abychom to nevzdali, jako se nevzdal hluchoslepý muž z Mikulova nebo stejně hendikepované děvčátko z městečka Tuscumbia ve státě Alabama.

Bronislav Matulík

Požehnaný život

Vzpomínky na sestru Stanislavu Šimicovou

Vážení přátelé, dovoluji, abych se touto cestou s vámi podělila o vzpomínku na vaši sborovou sestru, moji tetu, Slávku Šimicovou.

Narodila se 18. října 1929 v Praze v Břevnově v domku na Bělohorské ulici a v Břevnově bydlela celý život. Její maminka pracovala doma a tatínek, můj dědeček, prodával uhlí. Teta byla jeho druhým dítětem a její maminka jeho druhou ženou, protože maminka mého otce zemřela dva týdny po tom, co se narodil. Více sourozenců teta neměla. Dědeček později pracoval u dráhy a babička u uhelných skladů.

Slávka chodila do Obecné dívčí školy a poději do Městské dívčí školy v Břevnově a učila se velmi dobře. V době války neměla pak jinou možnost, než se vyučit jako dámská krejčová.

Asi ve dvanácti letech onemocněla dětskou obrnou a díky Pánu Bohu se uzdravila. Snad právě proto toužila hlavně pomáhat lidem. A když už to bylo možné, absolvovala zdravotní školu, aby se mohla stát nejprve sestrou v mateřské škole a pak diplomovanou zdravotní sestrou. Pracovala dlouhá léta na novorozeneckém oddělení v Thomayerově nemocnici v Krči.

V roce 1970, v gymnáziu, kam jsem chodila, jednou náš spolužák o přestávce zavolal: „Kdybyste něco potřebovali u doktora, tak tam klidně jděte, je tam nová, moc hodná sestřička“. A můj táta mi asi o dva dny později řekl: „Slávka už nemusí jezdit do práce do Krče, je v poliklinice na Petřinách u dorostového lékaře“. Tam pracovala až do důchodu.

Snad právě proto, že neměla vlastní rodinu a děti (se svými rodiči žila až do jejich posledních dnů a pak sama), cítila po celý život pomáhat lidem doma, v práci i ve svém okolí. Děti měla moc ráda. Často sloužila při pohotovosti v nemocnici, dělala odběry krve pro laboratoř, pracovala na transfúzní stanici. Se středoškoláky jezdila jako zdravotnice na chmelové brigády, s menšími dětmi na ozdravné pobyty k moři. Ošetřila každého, komu se stal menší úraz a i ve stáří pomáhala ještě starším lidem. Nevyhýbala se žádné práci, na kterou stačila. Po své mamince měla ráda a ovládala různé ruční práce a hodně pěstovala květiny. Ráda vařila i pekla.

Byla zvána a pravidelně chodila k nám, když měli moji synové narozeniny. Scházeli jsme se rodinně i při těch jejích a o Vánocích. To byly příležitosti pro její vzpomínání, co v „Soukenické“, jak cestovala, jak bylo na chaloupce v Hlavečnicku, na vzpomínky na její rodiče, babičky, dědečky a další blízké lidi.

Snažila se být, co nejvíc a nejdéle co mohla, samostatná, nebýt nikomu na obtíž. Posledních dva a půl roku života byla vážně nemocná a od podzimu 2017 byla v péči

Domova Bethesda. 3. července, ve tři hodiny ráno, v tichosti, ve spánku, v nemocnici Na Bulovce její srdce dotlouklo.

Budeme na ni vzpomínat jako na mimořádně dobrého člověka. Nepravosti a příkoří, kterých jsme často mezi lidmi svědky, prostě jen nechápala a nikomu neublížila. Snažila se pomáhat, měla ráda lidi, byla (od mala vedená) oddaně věřící v Pána Boha, a to ji naplňovalo a dávalo smysl jejímu životu. Ostatní už o ní vše jistě víte.

Zdeňka Burešová

Slávku Šimicovou jsem znal dobře, ale myslel jsem si, že je daleko starší než já. Podle údaje na parte to jsou jen dva roky. Taky jsem ani netušil, že byla dětská zdravotní sestra. Jako menší kluk jsem ji nejspíš považoval za tetičku z nedělní besídky. Daleko později na velikonoční pondělí byla jedním z účastníků výletu na Točnou u Zbraslavi. Komando měl Jenda Láznický, ona spíše vedla mládežnice. To bylo období, kdy nás již vyhazovali z dorostu s podotknutím, že patříme již k mládeži, a já začal rozvíjet svůj bas. Na tom výletě jsem si natrhl bércovou partii nohavice štrapáčních kalhot – Slávka si sedla, odkudsi vyčarovala jehlu a nohavici mi zašila vlastními vlasy. Byly to trofejní kalhoty z neurčené armády, pure wool, velmi tmavě nahnědlé khaki barvy.

Nosil jsem je roky na drsné podniky – když jsem byl traktoristou, lesním dělníkem, uhlokopem atp. Mnohokrát prošly kladenskou pračkou, ale Slávčino šití to vše vydrželo. Vydrželo i rozpárání nohavice ve švu o táhlo ruční brzdy traktoru Zetor 25. Krejčí v Boru u Tachova si snad ani nepovšiml, že vedle klasického stehu je vlasy sešitá trhlina...

Vladimír Valta

Do sboru v Soukenické jsem přišla v šedesátých letech minulého století. Zнала jsem velmi málo lidí a dětí, mezi kterými jsem měla pracovat. Byla to právě Slávka Šimicová, která mi se svou kamarádkou Boženkou Houslíkovou velmi pomohla a seznámila mě postupně s lidmi i s dětmi. Později jsme spolu učily v nedělní besídce, s dorostem s námi jezdila na letní tajné pobyty do vypůjčených chat jako kuchařka a zdravotnice. Ve sborové kuchyni uvařila mnoho jídel pro sborové hosty. Někdy jsem se náhodou dozvěděla, komu jako zdravotnice pomohla, i když sama musela překonávat různé zdravotní problémy. Měla při sobě zvláštní dar moudrosti a šikovných rukou. Při psaní těchto řádků mne napadla slova Písma „o tichých v zemi“. Takovou „tichou v zemi“ byla pro mne Slávka Šimicová.

Jaroslava Chrásková

Besídka

Začíná školní rok 2019/20

Že došlo v besídce k velké změně, je vidět z toho, že dnes poprvé nepíše tento článek Marta Skalická, ale já. Děláním učitele v besídce a později v náboženství už asi 15 let. Během tohoto jara jsme s Martou mluvili o tom, že bych vedení besídky převzal já. Na sborovce jsme dohodli poslední detaily a naplánovali, že besídku převezmu postupně během tohoto roku.

Bohužel v létě Marta velmi vážně onemocněla, takže to převzetí proběhlo trochu hektičtěji, než jsme plánovali. Chtěl bych Martě velmi poděkovat za její veškerou službu a práci v besídce. Marta besídku vedla opravdu dlouhou řadu let a udělala neuvěřitelné množství práce. Díky ní tato služba v našem sboru perfektně funguje, takže máme čtyři oddělení, a dokonce i výuku náboženství. Letos dochází ještě k jedné změně, kdy odchází Lydie Boszczyková. Moc jí děkuji za její službu.

Během seznamování se s fungováním celé besídky jsem si uvědomil, kolik bratří a sester se aktivně podílí na této službě. Nebývají vidět, protože většinu nedělí jsou dole s dětmi. Ale téměř 20 lidí pravidelně v besídce učí a mnoho dalších se podílí na různých akcích. Těm všem bych chtěl za jejich obětavost poděkovat.

I tento rok plánujeme, kromě pravidelných nedělních setkání, několik větších akcí. Už začínáme připravovat vánoční slavnost – myslím, že můžu prozradit, že text i písně budou autorská tvorba z našich vlastních řad. Více až na Vánoce, abych nepokazil překvapení. Věřím, že se to bude líbit dětem i dospělým. Chceme připravit i tradiční společné besídkové odpoledne, jarní výlet a třeba i něco dalšího...

Ondřej Pavlíček

Soudce Samuel

Seriál podzimních kázání

Slavný filozof Søren Kierkegaard napsal: „Životu se dá rozumět jenom zpětně – ale musí se žít dopředu.“ Možná to nezní příliš optimisticky, ale je to tak. Mnoho věcí bychom při pohledu zpět udělali, rozhodli i řekli jinak. Přesto však nemusíme podléhat strachu udělat další kroky vpřed. Už proto, že nám je darováno Slovo na cestu a v něm mimo jiné příběhy muže jménem Samuel, což znamená „vyslyšel Bůh“. Poslední v řadě izraelských soudců, prorok, zasvěcený Bohu, muž na přelomu dějin svého národa. Měl nesnadný život vlastně už od mládí a jistě by také leccos udělal jinak, třeba lépe vychovával své děti, ale byl cele oddán Hospodinu a o to jde. Jako celá Bible i jeho příběhy jsou nesmírně inspirující.

Vyprávění o něm patří podle židovského pojetí Písma k předním prorokům. A právě jeho životní příběhy nás budou provázet po celý podzim až do Adventu. Při pohledu zpět na události jeho život víry budeme moci lépe porozumět sami sobě a získat odvahu jít dál, ač nevíme, co přesně nás bude čekat.

Bronislav Matulík

První list Janův

Podzimní seriál biblických hodin

Od září do listopadu budeme společně číst a studovat na biblických První list Janův. Kdo z nějakého důvodu nemůžete chodit na biblické hodiny, může to být i pro vás zajímavá výzva ponořit se do tohoto novozákonního spisu.

Proč První list Janův? Nejméně 5 dobrých důvodů můžeme najít: 1. Je to podmanivé čtení. 2. Slyšíme naléhavou výzvu k obnově a upevnění církve. 3. Nacházíme v něm témata a důrazy, které se jinde v Bibli nevyskytují (zvláštní a jedinečné janovské pojmy a kontrastní vyjadřování). 4. Můžeme se vrátit k části Písma, která už delší čas nebyla vykládána. 5. Objevit můžeme pozoruhodný vývoj církve, který se opakuje a který lze v První Janově zaznamenat.

Forma biblických hodin – Výklady budou rozděleny v podstatě klasicky, kromě úvodu a závěru, do dvou částí, které jsem nazval INDIKATIV (tvrzení) a IMPERATIV (naléhavý požadavek). Naší snahou bude nalézt nejen základní zvěst epištoly či jednotlivého oddílu (indikativ), ale také co pro tehdejší i dnešní církve z oné zvěsti vyplývá (imperativ).

Interakce – Seriál výkladů bude mít jedenáct částí. Všichni budeme mít možnost onen indikativ s imperativem promyslet dopředu a hlavně nalézt osobní aktualizaci, o které pak budeme diskutovat.

Srdčně vás tedy zvou ke čtení Prvního listu Janova a na biblické hodiny a těším se na společný rozhovor u Písma.

Bronislav Matulík

Desátá dekáda

Květa Plichtová oslavila devadesátku

Před prázdninami jsme s našimi seniory oslavili několikery narozeniny. Máme ve sboru řadu lidí, kterým Pán Bůh dopřál opravdu požehnaný věk, a k nim patří i Květa. Začátkem července se přehoupala do desáté dekády své životní pouti, a pořád

neztrácí úsměv na tváři, i když si prožila mnoho zdravotních komplikací, Pán Bůh jí pořád dopřává dost sil na to, aby mohla občas docházet do shromáždění v Soukenické nebo na bohoslužby v DPS Šlejnická, kde stála i u zrodu této tradice. A my jsme za ni Pánu opravdu vděční, nejen za její aktivitu, úsměv, ale také za její modlitby, kterými podporuje celý náš sbor a Kristovu církev vůbec.

Květo, za celý sbor ti přejeme hodně Božího požehnání.

Petra Veselá

Teraformace Marsu

Zpráva z dorostového tábora

Již tradičně jsme na začátku prázdnin měli tábor našeho dorostu. Tématem byla teraformace Marsu, neboli přeměna Marsu na obyvatelnou planetu.

V neděli jsme odjeli vlakem do Ledče nad Sázavou, poblíž které se nachází tábořiště. Celkově nás bylo dvacet šest, z toho osmnáct dětí, šest vedoucích a dva kuchaři.

Během tábora jsme hráli všelijaké hry, jak ve skupinkách, kde se dorostenci mohli učit práci v týmu, tak i jako jednotlivci. Zároveň jsme chtěli účastníky i něco naučit, a tak si vyzkoušeli lezení s jištěním, kruhový posilovací trénink a základy elektroniky. Každý den tvořil část dopoledne program o Bohu. Zabývali jsme se nejrůznějšími tématy, mimo jiné úvahami o vzniku světa, smyslu života a jak bojovat se samotou. Pátý den tábora jsme měli vánoční den. Během dopoledne každý vyráběl dárek pro někoho druhého, odpoledne si užili koulovačku a večer po štedrovečerní večeři si dárky rozdali.

Uprostřed tábora jsme se rozdělili na tři skupiny podle věku a šli jsme na puták. Po návratu jsme hráli divadelní scénky inspirované našimi přího-

dami z putáku. Předposlední den byla závěrečná hra, která rozhodla o vítězi skupinové hry. Večer jsme u ohně zrekapitulovali tábor a další den jsme se vrátili do Prahy. Účastníkům se tábor líbil a již se těší na další. Děkuje se za všechny modlitby, kterými jste nás nesli.

David Košťál

Sborová dovolená

Dojmy, postřehy, vzpomínky a fotografie

Letos opět na přelomu července a srpna a opět v Kletečné u Humpolce strávila část našeho sboru společný čas na sborové dovolené. Hlavním tématem byl letos Ježíš jako náš přítel, bratr, vzor, připomínka, výstraha... zkrátka Ježíš jako každodenní součást našich životů. A jak už to tak na sborových dovolených bývá, kromě duchovního programu byla sousta času na výlety, sport, rozhovory. Tady jsou střípky z té letošní sborovky a atmosféru vám možná přiblíží i úryvek z tradičního Rudova deníčku.

Střípky aneb co se vám vybaví, když se řekne Sborovka 2019

- Jana Kunftová: „Bezvadný čas pro děti, skvělé programy a materiály např. Sborovkový deníček. Nebylo vedro jako loni, takže se dalo chodit na výlety, a nevadilo mi pak ani to 4. patro. Dětem se tam moc líbilo.“
- Anička Němečková: „Dítě a schody.“
- Pavel Tauer: „Dobře strávený volný čas. Pohoda. Člověk má čas sám na sebe, nemusí nic řešit. Taky čas strávený s lidmi, které mám rád. Taky výlety po okolí.“
- Iva Němečková: „Klidnější než minule. Taky nebylo takové horko.“
- František Šilar: „Super týden, super lidi, super společenství.“
- Sandra Němečková: „Skvělá besídka a program pro děti. Trošku mi chybělo lepší zázemí pro děti, ale jinak krásné ubytování.“
- Karol Novotná: „Málo holek mého věku, musela jsem se bavit s miminama. Nebylo vedro, to bylo dobrý. Vadily mi sprosté nápisy na palandě.“
- Lenka Novotná dodává: „Odepsaly jsme jim: ‚Bůh vás má rád, i když jste sprostáci.‘“
- Bronislav Matulík: „Pro mě nejlepší sborová dovolená se Soukenickou!“

Připravila Petra Veselá

Rudův deníček

Dva úryvky ze sborovky

Kompletní znění naleznete na <http://cb.cz/praha1/portal/category/sborove-listy/>

Den druhý – neděle

Je krásné nedělní ráno, vypadá to na déšť, ale pochopitelně zatím nic. V deset začíná bohoslužba, tak se těším. Zatím pa.

Bohoslužba byla prima. Po slovíčku pro děti chytil bratr kazatel děti fikaně na lízátko – respekt – aby byl při kázání klid. Vzhledem k chemickému složení tu samozřejmě byla také jistá naděje, že se jim rozpustí jazyčky, takže efekt ticha mohl být trvalejší. Kázání bylo dostatečně inspirující i vysilující, jak to mají lidé v céběčku rádi. Poté jsme byli vyzváni k modlitbám. Takže jsem zajel na hlubinu a polechtal třísku v oku mého souseda. Podle míry soustředění ve tvářích jsem se členy shromáždění nejprve pokusil cvičně rozdělit na ovce a kozly, což byl z hlediska genderu a představitosti dost oříšek. Tak jsem zkusil na pšenici a koukol, což mi šlo lépe.

Po obědě jsem si vynesl ven nafukovací lehátko a polštář. Po pěti minutách naivního odpočinku na mě naskákaly mé milé děti, aby si ověřily, zda tatínek stále pruží. Ještě trochu ano.

Odpočinkem nezpružený, spíše malinko zpružený, jsem si dal dvojitou kávu a zase vypadal trochu jako člověk.

Ted' sedím v autě v Želivi před klášterním kostelem. Emilka během cesty usnula a vypadá to, že se jen tak neprobudí. Ostatní už jsou někde v klášteře a já si tu počkám – asi také usnu. Nakonec z toho byly dvě příjemné hodiny – není nad to trávit čas s dětmi.

Můj milý deníčku, v podvečer byl první kruhový trénink, aneb kruháč. Nemám sílu ti nic vyprávět, zážitek je ještě moc čerstvý.

Den sedmý – Pátek

Tak se nám už přiblížil konec. Ale že to zase byla jízda. Byly chvíle, kdy jsem si se zatátými zuby opakoval pedagogickou zásadu: je jedno, jaký zážitek je, hlavně že je silný. A že těch silných bylo – třeba jen na kruháči jsem byl třikrát. Ovšem mnohem důležitější je to, co si člověk odnese.

Takže rekapitulace:

Stejně jako ostatní jsem znova a znova každé ráno zažíval hlubokou pravdu, že káva vás nastartuje, Ježíš vám dá sílu pokračovat.

Emilce jedna tetička řekla, že v církvi nevěříme na zombíky. Což ji dost vzalo, protože o zmrtvýchvstání se tu mluví běžně. Chudák dítě, střet s realitou bolí.

Bratr kazatel pořád řeší manželské vztahy. Jediné, co ho ještě nenapadlo, je vydání věrnostních karet (pochopitelně nepřenosných) a vzájemné očipování (Už to vidím při svatbě: Přijmi drahá tento čip jako znamení své věrnosti). Tak snad příště.

Přes neustálé sýčkování amatérských meteorologů bylo moc pěkně.

Děti byly moc spokojené. Jen ty starší mi na mou otázku po spokojenosti řekly, že to bylo fajn, ale že tu bylo moc starších lidí kolem čtyřicítky. Drzost nastupující generace nezná mezí.

Pokud do této doby někdo nerozuměl úsloví „utahaný jako kotě“, tak teď už mu rozumí. Čemu nerozumím já, je, z jakého materiálu jsou ta místní kotata vyrobená. Jen absolutní ohebnost jim umožnila přestát neutuchající dětskou péčí bez zlomenin. Celkově to tady bylo výborné. A to díky Vám všem od mimin po nejstarší tetičky. Díky, Tome, za organizaci, všechno klaplo bezvadně. Díky za skvělé programy – povídací, vyráběcí, pouštěcí, sportovací, prostě za všechno. Těším se zase za rok na viděnou na další sborovce.

Rudolf Svoboda

O pokladu a perle

Shromáždění pod širým nebem před modlitebnou

Na letošní v léto jsme opět připravili dvě bohoslužby pod širým nebem. V červenci přšelo, takže jen v srpnu se nám podařilo otevřít dvůr, připravit ozvučení a radovat se pod modrou oblohou. Děkuji všem, kteří jste se podíleli na organizaci a samotném průběhu.

S dětmi jsme si pověděli, že na poklad je třeba se naučit trochu počkat, protože ani oba nálezci z Ježíšova kázání ho neměli hned. A pro nás dospělé zaznělo nadějné evangelium o tom, že můžeme nalézt poklad nebeského království, i když ho nehledáme. Ale když už ho nalezneme, pak vede jediná cesta k jeho získání – všechno, co máme, dát.

Jak dá Pán a povětrnostní podmínky, můžeme se těšit i příští léto, že uděláme z naší modlitebny maličký krok před náš práh. A třeba opět někdo z ulice přijde nahlédnout, jako tomu bylo i letos.

Bronislav Matulík

Námořníci 2019

Příměstský tábor

Od 19. do 23. srpna hostila naše modlitebna partičku dětí a dospělých, kteří si zde užívali spoustu radosti a dobrodružství, a to všechno se jmenovalo Příměstský tábor Námořníci 2019. Děti navštívily mnoho ostrovů – Olympia, Čínský, Sirén, Múz, Robinsonův, British a Euklidův. A na nich měly možnost něco se naučit, něco si vyzkoušet, něco zažít. Taký si užily ZOO, vodní řež, secvičily pro rodiče divadlo, vyrobily jim samy tiramisu.

Týden utekl jako voda a my věříme, že děti si domů neodnesly jen nádherný maják, který si samy vyrobily, Táborový deníček plný písniček a lušťovek, ale také nová přátelství, a především další střípek do jejich obrazu Pána Ježíše jako jejich přítele, ochránce a Spasitele.

Děkujeme všem, kteří na nás v modlitbách mysleli, kteří přinesli spoustu dobrot, i těm, kteří pomáhali ať už s programem nebo v kuchyni.

Za organizační tým Petra Veselá

PhDr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

se věnuje především rodinné a partnerské psychologii, také církevně-pastorální psychologii a dříve se zabýval i policejní psychologií a psychologií reklamy. Je autorem knih: Partneri a rozchody, Křesťanství, sex a vztahy, Psycholog a jeho svědectví o Kristu, Budování identity dítěte, Nemoc a naše psychika aj. www.klimes.us

**Odbor pro manželství a rodinu
s Dětským odborem
Rady Církve bratrské zve
na Konferenci pro rodiny
s Jeronýmem Klimešem.**

4 Rady

jak být lepším rodičem

Konference pro rodiny s programem pro děti

19. 10. 2019

10:00 až 16:00

Církev bratrská Praha 1 – Soukenická 15

Termín přihlášky a platby:
nejpozději do 12. 10. 2019

Adresa přihlášky: <https://portal.cb.cz/rodiny>

Cena pro dospělé: 250 Kč (s obědem)

Cena pro děti: 150 Kč pro první dítě,
50 Kč každé další dítě (s obědem)

Platba na účet: 2900230978/2010

Variabilní číslo: 1910

Bližší informace: Jana Matulíková,
jana.matulikova@cb.cz; 737 265 711

Témata/dopoledne

Úcta a láska v rodině

Poučení o sexu pro děti i dospělé

Témata/odpoledne

Digitální demence

Finanční gramotnost

Práce na sborových budovách

Z hospodářské oblasti života sboru

Prázdniny byly v oblasti prací na budovách oproti plánu klidnou dobou. Předpokládané práce v jídelně se zpozdily kvůli komplikacím (nemoci) na straně dodavatele a posunuly se do podzimní doby. Výsledek některých truhlářských prací by měl být viditelný v průběhu září – ve velkém sále u stěny pod okny by měly přibýt dva malé uzavíratelné pracovní stolky pro počítače (jeden pro promítání textů při shromáždění, druhý pro přenos videa ze shromáždění). V malém sále by se měla objevit skříň u stěny s velkým sálem (mezi dveřmi do velkého sálu). Uzamykatelné úložné prostory v ní by měly nahradit různé skříňky a šuplíky, které jsou porůznu v malém sále. Dalším úkolem skříňe bude v průběhu týdne schovat/chránit velkou televizní obrazovku, na kterou je přenášén obraz z velkého sálu. Přidáním videopřenosu z velkého sálu (velký dík za to patří Michalovi Caltovi) ke stávajícímu přenosu zvuku z bohoslužby ve velkém sále chceme vyjít vstříc těm rodičům s malými dětmi, kteří chtějí sledovat a vnímat shromáždění, i když kvůli dětem musí být v malém sále.

Údržba východní fasády na modlitebně a údržba fasády ve světlíku předního domu a také na jeho východní fasádě by měly začít v září. Budou spojeny s nezbytným pohybem lidí a materiálu na dvoře, občas na něm bude i kontejner na suť. Budeme se snažit koordinovat vše s dodavateli tak, aby byl co nejméně narušen sborový provoz, zvláště o nedělích a při zvláštních příležitostech, které jsou dlouhodobě domluveny předem (svatby, konference apod.). Stejný přístup budeme mít i k připravované rekonstrukci v jídelně, u které zatím není stanoven začátek. Chystáme se i na úpravu prostoru mezi Klubem a přístavkem – tam by měly práce začít při sobotní brigádě 14. 9. od 9 hodin (brigáda je přesunuta z obvyklé první soboty v měsíci, protože 7. 9. je naplánovaná v Soukenické svatbě). Na brigádu tentokrát zveme hlavně ty tělesně zdatné – budeme kopat hlínu, vozit ji do kontejneru, z kontejneru navážet šterk atd., ale práce je mnoho i pro ostatní (v mezipatře na okně bude papír, na který, se prosím, pište, abychom mohli efektivně plánovat práci). Instalace myčky ve velkém klubu se „zadrhla“ na revizní zprávě elektrického rozvodu.

Od poloviny června probíhá předávání/přebírání sborového účetnictví. Běžné agendy

(mzdy, stravenky, DPH, vystavování/proplácení faktur, hotovostní operace atd.) jsou plně funkční, dobře byla zvládnuta i agenda kolem sborové dovolené a příměstského tábora. Řada dalších záležitostí je v procesu, o kterém předpokládáme, že bude trvat do konce roku. Chceme plně využívat možnosti nového software, ale některé věci byly nastaveny ještě v době jednoduchého účetnictví a pak podle možností předchozího účetního programu. Jejich přeuspořádání, díky kterému získáme

(a leckde jsme již získali) lepší přehled o účetních operacích, je již v plném proudu. Pokud se i díky tomu přišlo na nějaké nejasnosti, podařilo se většinu z nich vyřešit, a to i ty, které se týkaly nájemníků či firem. Předávání účetnictví bylo také impulzem ke zkontrolování, případně doplnění, základních dokumentů v personalistice i v bytové agendě. Nový účetní program nám umožňuje i vedení přehledu darů a dárců (pro potvrzení na slevu na dani), takže už na to nebudeme potřebovat další software a vyhneme se tím i riziku chyb při přepisování čísel. Přešli jsme i na vyšší zabezpečení elektronických komunikací s peněžním ústavem, což nám rozšířilo možnosti automatického přenosu dat mezi účetním a bankovním software, což je užitečné pro snížení rizika chyb.

Další proces, který je v chodu, je příprava výměny zámků v zadním domě. Věcné i časové plány nám zkomplikoval odchod „kavárny“ z předního domu tím, že v danou chvíli není jasné, zda zámky a klíče v tomto prostoru zahrnout do systému generálního klíče či nikoli. Ještě jeden důležitý bod ohledně klíčů a přístupového systému do dvora a zadního domu: K otevírání vrat na vjezd do dvora a ke vstupu do zadní budovy slouží čipy v podobě přívěsku ke klíčům, stejně tak je to s otevíráním místnosti se skříňkou s klíči (tam má každý uživatel navíc ještě PIN pro přístup ke svým klíčům). Systém je nastaven tak, že umožňuje přístup v časech, které souvisí se službou ve sboru (např. zpěváci v době zkoušek zpěvu apod). Vydávání čipů a přístupu do skříňky s klíči je odvozeno od pověření službou ve sboru – takže na straně jedné nepodléhá nějakému dalšímu schvalovacímu procesu, na straně druhé není prostor na svévoli, komu bude přístup umožněn a komu ne. V praktických věcech (rozsah a čas přístupů, funkčnost, vrácení nebo nahlášení ztráty čipu apod.) se obraťte, prosím, na Petra Němečka a na hospodáře sboru.

Jan Němeček st.

Pán Bůh nad námi drží svou ruku

Mateřská rubrika aneb mamí povídej...

Mám mnoho příhod s našimi třemi dětmi. Například jak si asi dvouletá Ráchelka rozbila na eskalátorech hlavu 23. prosince – večer před Štědrým dnem.

Jak se malý bázlivý Daník ztratil na příměstském táboře in-line školy a putoval policejní dodávkou na služebnu. Nebo jak dvouletý seděl na schůdkách do bazénu u mé sestry na zahradě. Všichni jsme na té zahradě seděli také a povídali si, viděli jsme na něj všichni a po očku hlídali. Jen jsem otočila hlavu a najednou na schůdkách nebyl. Příšerný okamžik, spadl do toho bazénu.

Jak se malý a svéhlavý Tomášek vypravil sám po nedělní bohoslužbě na výlet po okolí. Díky Bohu směrem k Petřskému náměstí, a ne do rušné ulice, kde jezdí tramvaje.

Historek je mnoho, raději už nebudu další popisovat, nebo nám děti seberou. Ale chtěla jsem říct, že ať je hlídáme, jak nejlépe umíme, děláme vše proto, aby-
chom je ochránili, ne vždy to zvládneme „dokonale“. Díky Bohu je nebe plné andělů a ti, co hlídají naše tři zlatíčka, mají non-stop pohotovost (někdy i v noci, Daník je náměsíčný).

Modlíme se za ně, co se narodili. Jsme rádi, že kolem sebe mají kamarády z besídky a z dorostu. Máme radost, že se Ráchelka vyptává na křest a na víru. Jsme za ně moc vděční a děkujeme, že sám Bůh nad nimi drží svou ochrannou ruku. A občas i vy.

Adéla Pavlíčková

Velký příběh Bible

Kurz o kázání s Davidem Beňou v sobotu 14. září 2019

Zdá se nám ve staršovstvu jako užitečné, abychom se vzdělávali. Připravili jsme tudíž už druhý kurz o kázání s bratrem kazatelem, učitelem ETS, Davidem Beňou. Můžeme si onu sobotu vyzkoušet, co znamená benediktínské „modli se a pracuj“ v praxi. Ráno bude brigáda, od 9.00 hodin, kdy budeme moci leccos užitečného v modlitebně udělat, na 12.00 bude připraven oběd a pak zmíněný kurz o kázání.

Program kurzu:

1. Velký příběh Bible, resp. velké příběhy Bible (12.30–13.30 hod.).
2. Malý příběh jako část příběhu velkého podle Lukáše 4,14–30 (13.45–14.30 hod.).
3. Příprava kázání malého příběhu na příkladu Lukáše 4,14–30 (14.45–16.00 hod.).

Prosím, přihlaste se nejpozději do pátku 13. 9., abychom věděli, s kým počítat nejen na oběd, brigádu i na kurz.

Bronislav Matulík

Revolution Tour

Večer chval a uctívání 19. září 2019 proběhne v Retro Music Hall

Ve čtvrtek 19. 9. 2019 proběhne v Retro Music Hall večer chval a uctívání v rámci „Revolution Tour“, které pořádá hnutí Holy Spirit Night. Během tohoto jedinečného večera vystoupí světoznámí interpreti chval jako je Martin Smith, Chris QUILALA (Jesus Culture), Gui Brazil a mnoho dalších. Můžete se těšit na krátké slovo Bena Fitzgeralda (Awakening Europe), Jean-Luc Trachsela a Markuse Wenze.

Věříme v jednotu a proto s radostí spolupracujeme s místními církvemi. Modlíme se, aby byl Duch Svatý mocně vylit a zasáhl srdce mladých lidí ale i všech, kdo se mladí cítí.

Městská část Praha 1
si Vás dovoluje pozvat na

SPOLKOVÝ DEN

4. 10. 2018 od 15 do 18 hod
MALOSTRANSKÉ NÁMĚSTÍ

V RÁMCI AKCE BUDOU MÍT SPOLKY MOŽNOST
PREZENTACE SVÉ ČINNOSTI
A DÁLE TAKÉ MOŽNOST SEZNÁMIT SE MEZI SEBOU
NAVZÁJEM.

CELOU AKCÍ VÁS PROVEDE MODERÁTOR
ALEXANDER HEMALA.

PŘIPRAVENY JSOU PRO VÁS I UKÁZKY
SBOROVÉHO ZPĚVU, CVIČENÍ TAI CHI
A HUDEBNÍ DOPROVOD.

TĚŠÍME SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

Pod záštitou radní pro oblast školství a občanské společnosti
Mgr. Evy Špačkové

Náš sbor Soukenická jde mezi lidi

Spolkový den a Zažít město jinak

V září nás čekají dvě akce pro veřejnost, kde se budeme snažit ukázat, kdo jsme, co děláme a že jsme tady pro každého.

První z nich je ve čtvrtek 12. září **Spolkový den Prahy 1** na Kampě a druhá je již podruhé v sobotu 21. září **Zažít město jinak aneb Sousedské slavnosti** tady na dvorku.

„Téma letošních sousedských slavností, které jednotlivé lokality mohou, ale nemusí zpracovat, zní ‚Ulice bez opony‘ a lehce evokuje pád železné opony po sametové revoluci před 30 lety. Opony díky Zažít město jinak padají i mezi obyvateli jedné ulice nebo čtvrti. Cílem sousedských slavností je už od samého začátku sblížovat sousedy a aktivizovat je k zájmu o jejich okolí. Bez opony v tomto ohledu znamená nejen bez domovních důvěrníků a uličních výborů, ale také bez předsudků. Ulice jako veřejný prostor pro všechny, ne uzavřený jen pro někoho. Ulice jako divadelní jeviště. Místo příběhů, problémů i radostí, před kterými bychom neměli zavírat oči, zatahovat oponu. Chceme vzdát hold 30 letům svobodného sousedství.“

Předem děkujeme všem, kteří nám pomohou s organizací i realizací obou akcí a prosíme, hlase se u Petry Veselé.

Zažít město jinak

Za organizační tým Petra Veselá

Manželské večery v našem sboru

V Soukenické i v Kralupech
nad Vltavou kurz o manželství

V Soukenické i v kralupské stanici připravujeme pro zájemce souběžně probíhající kurzy o manželství. Zvažte svou účast a pozvat můžete i své přátele.

Investice do vztahu se vyplatí!

Pod tímto heslem zahájíme od října v Kralupech sérii osmi Manželských večerů. Slavnostní večeře ve stylu rendez-vous, čas jeden pro druhého a diskuse v páru o umění komunikovat, řešení konfliktů, dobrém sexu či o pěti jazycích lásky – to je příležitost pro partnerské dvojice, jak posílit svůj vztah.

Chcete-li investovat do svého vztahu a současně podpořit malé společenství v Kralupech, můžete se přihlásit u Radka Novotného na tel. č. 737 200 188. Kurs je vhodný i pro nevěřící páry, můžete tedy pozvat i svoje přátele.

Jiří Košťál

Prevence jako nejlepší lék vztahů!

Manželské večery se nejvíce hodí pro všechny, kteří neprocházejí žádnou velkou krizí. Tak tomu totiž někdy bývá, že lidé řeknou, my nemáme žádné problémy, my to nepotřebujeme. Nemůže být větší omyl, třebaže tak častý, když člověk podceňuje prevenci. Samozřejmě se mohou účastnit i páry, které se v nějaké oblasti svého soužití trápí (a popravdě řečeno, kdo ne?), ale chceme velmi srdečně pozvat každý zdravý pár, mladší i starší, k budování vztahu. Setkáváme se v církvi a v mnoha sborech s tím, že i v křesťanských manželstvích dochází k odcizení a také k čím dál častějším rozvodům. Nemusí to tak ale být. Zveme vás tedy strávit osm večerů v příjemné atmosféře, kdy každý pár bude mít čas jen pro sebe a nikdo nebude nucen k žádnému kolektivnímu sdílení před zraky veřejnosti. Přihlásit se můžete na adrese jana.matulikova@cb.cz. Více informací pak naleznete na webových stránkách www.manzelskevecery.cz.

Jana Matulíková

NAROZENINY

Rybín Pavel	1. 9.
Šilar František	1. 9.
Šíma Jaroslav	4. 9.
Šimová Lydie	7. 9.
Filipová Blažena	9. 9.
Suška Petr	11. 9.
Tušlová Milena	11. 9.
Stojmenova Asja	12. 9.
Bíba Milan st.	13. 9.
Borovičková Hana	14. 9.
Bydžovská Milena	14. 9.
Němečková Iva	14. 9.
Cubrová Olga	15. 9.
Filip Robert	18. 9.
Deckerová Dana	20. 9.
Sušková Simona	21. 9.
Synáčková Jiřina	22. 9.
Štýbnarová Naděje	23. 9.
Hermannová Jitka	24. 9.
Kubová Martina	25. 9.
Dolejší Božena	27. 9.
Oboňová Věra	27. 9.
Beranová Vlasta	30. 9.
Kunftová Katarína	30. 9.
Nebeská Olga	30. 9.

Mimořádná shromáždění

Zahájení školního roku – v neděli 1. září 2019 začne nový školní rok besídky, přivítáme nové prvňáčky, budeme se za ně modlit a budeme také pro všechny děti vyprošovat Boží požehnání.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXIX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>